

ضرورت آموزش عمومی در ارتباط با طبیعت

محیط‌های طبیعی (کوهستان‌ها، دشت‌ها، رودخانه‌ها و تالاب‌ها)، فضاهای سبز شهری و زمین‌های کشاورزی و باغی زیرمجموعه‌ای از طبیعت هستند که علاوه بر خدمات محیط‌زیستی و اقتصادی، توسط افراد با هدف تفریح و گردشگری به‌نحوی مورد استفاده قرار می‌گیرند. حضور مردم در این عرصه‌ها اگر هدایت‌شده و آگاهانه نباشد، باعث وارد شدن خسارت‌های جبران‌ناپذیری خواهد شد.

برداشت عمده مردم از طبیعت این است که می‌توان هر کاری را به‌دلخواه در این عرصه‌ها انجام داد! می‌توان خودرو را هر جا پارک کرد؛ همه‌جا قدم زد؛ هر جا اتراق کرد؛ گیاهان را چید؛ درختان را برید؛ حیوانات را مورد اذیت و آزار قرار داد؛ هر جا آتش روشن کرد یا طبیعت را تبدیل به سطل زباله کرد. تصاویر نامطلوب پارک کردن خودرو در پارک‌های جنگلی، بهن کردن زیراندازها، روشن کردن آتش، انباشت پلاستیک در حاشیه جاده‌ها، کوهستان‌ها و رودخانه‌ها، بازی فوتبال در همه‌جا و غیره، همگی این‌ها نشان از ناآگاهی و کم‌اطلاعی ما از طبیعت است. آیا بهتر نیست دستگاه‌های متولی، آموزش و پرورش، دانشگاه‌ها، رسانه‌ها، صداوسیما، مساجد و غیره بخشی از انرژی و وقت خود را صرف آموزش و آگاهی‌دهی در خصوص نحوه ارتباط مردم با طبیعت کنند؟

سخن مدیر مسئول